

ШЕЈМУС ХИНИ

ТРИ ПЕСМЕ

ВАН ОВОГА СВЕТА

у сећање на Чеслава Милоша

*1 „Као и сви друџи ...”
„Као и сви друџи, оборих љаву
јоком освећења хлеба и вина,
јодиџох јоџлед на уздиџнују хосију и уздиџнују јуишр,
веровах (шија џод јо значи) да се јромена десила.*

*Приђох оџради олиара и јримих јајну
на језик, врајих се на месјо, хијро склојих очи,
као
чин захвалносји, ојворих очи и осејих
време како се јокређе.*

*Никада се није десио јризор
У ком бих себе или друђе јрекоревао.
Губијак се десио ван сцене. Па ијак не моџу
дезауисаји речи као 'захвалносј' или 'хосија'
или „јричесни хлеб”. Имају неумрли
дрхијаж и јривлачносј, као бунарска вода из дубине”.*

2 Brancardier

*Кренуо си као ходочасник у доба јаре:
Дери, Дун Лерија, Довер, Ру де Ба*

(Молишће за Блаџословену М. М. Алакоук,¹
Да је њроџласе светиом). Зашиим одмор
Истио вече у Паризу, ња њраво у Лурд,
Учећи да верујеш свом учењу усџуи;
„Non, pas de vin, merci. Mais oiu, du thé”,
И конобар одлази верујући ши на реч.

Hotel de quoi на Rue de quoi? Несџао цео.
Али не и њвоје обележје, brancardier,
Ни њвој џарени ремен, док дижеш и сџушишиац
Болесне на носила у круџу светишлишиа

Или на оџољен беџон да чекају куџу.
И увек реч „лек” лебди у ваздуху
Поџуи џиџака окачених њоред њеџинскоџ олиџара.
И увек молишће наџлас или џаџаџиом.

Белџиџски рударџи у џлавим радничким оделима
Мариџрају у сџироју носећи месинџане ламџе.
Содалиџи с ленџама, моџкама и барџаџима
Крећу се у низу. Оџриџачи, броџаниџе

И unam sanctam catholicam акусџика
Те њодземне базилике – можда
Није џиџезла али не каква је џребала биџи,
Очврснуџио њоџачање Таџновџиоџ
Тела, Елеусина своџа доба.
Донео сам џласџичну чуџуру од лиџира
На каџиу џреко рамена (très chic) воде из Лурда.
Једна мала сџаклена куџола обуџмљује слику

Девџце над босоноџом Бернардеџиом –
Продрмаџиџе је и чисџа џечносџи џе исџресџи снежне
џахуље њоџуџи белџх њера анџела на њеџину.
И (за њосао око ноџења носила) уверење наџисмено.

3 Муџика џесџере
П. Да ли се одричеш света?
О. Уистину га се одричем.
Бери Кук је заџочео да слика „божје зраке”,

¹ Света Маргарета Мариџа Алакоук је била француска калуџериџа из 17. века. Прим. прев.

Прорезе свејлостѝи који ѿрејварају свејлостѝ с небеса
У развучене лисѝове наборане свиле или вискозе
У излозу сѝаромодног сукнара. Ваздушасѝе, налик жазѝи

И жлазиране. Просејани сѝубови. Али му је исѝинска ѝалейѝа
Вазда жлибна и жрдна, као да је ѝљусак
најравио барице на ѝоду овејаног духа.
Зајраво ме ѝодсећа на влажну ноћ

У Белфасѝу, око Божића, када човек
Шѝо је свирао ѝесѝеру у довраѝку у бари
Једне радње у ценѝру, на свејлу од изложених
Сѝварчица са шљокицама и звончића неона шѝо ѿрејће,

Сѝаде ѝревлачиѝи жудало ѝреко сечива.
Нерђајући челик беѝе науљен или ѝремазан вазелином,
Тесѝера је ѝочивала наојачке а ѝежова лева рука
Је ѝриѝискала слабије или јаче ѝо ѝакѝу мелодије

Лелујаво махање ѝредудара или високог вриска Банѝије.²
Киѝа му је ромињала ѝо саѝганом шѝињелу,
У каѝи само ѝо који убачен новчић
Шћућурен у влажној ѝосѝави, каѝи киѝе се одблескују

Као науљени зуби ѝесѝере шѝо их жудало милује и ѝрелази
Преко и најраг не окрњивѝи их. „Уљана ѝехника –
Мазарије уѝиснуѝе на ѝлајну – је ниѝѝавна
У ѝоређењу са свиме шѝо ваѝи да буде изражено”,

Рече ѝесник, који лежи овог дана исѝуњеног божјом свејлошћу
Положен у ковчег у Кракову, ван овога свеѝа сада
Поѝуѝ ванѝрансценденѝалне музике ѝесѝере
Коју је могао чуѝи у Вилњусу или Варшави

И које се не би одрекао, колико жод ниѝѝавна била.

² Банѝија је женска авет у ирској митологији која завијањем предсказује нечију скору смрт. Прим. прев.

ПОЛИЦА ЗА КЊИГЕ

Јасеновина или храсџовина? Изблањана до свиленосџи,
Под љравим уџлом, изложена љоџледима, свака бледа љоџуџ велума
Пречаџа у љолицџ чврсџа и никада уџибана.
Врлина је извирала из овакве бесџрекорносџи.

Ко џод се сеђа храџавих љлавих љаџирнаџих кеса
у којима се некада љродавао џеђер у љраху, можда се сеђа
Омоџача (да ли беџе Оливер и Бојд?)
Сабраноџ Хјуа Макдармида. И обраномлечно

Плавкасџо беле Чаџове изабране
Елизабей Биџоџ. Мекуџасџоџ Макмилиановоџ
Сабраноџ Јеџџса. И њиховоџ сабраноџ Хардиџа.
Јеџџса из „Сеђања”. Хардиџа из „Гласа”.

Такође џласова Фросџа и Воласа Сџивенса
С Кедмоновоџ дуџлоџ албума, с различџџих љолица.
Сви љомови Дилана, џџо их Буџмилс³ сџџуче.
„Не буди блаџ”. „Не одлази веђ”

Теџка љоџуџ кайџе на коју се некад љењах
Њџџуђи се кроз ваздух у луку до живиџе,
Док љолица за књџге клизи џроџи џаркама, љовар
Јој се расџаче у будуђе сврџено време.

*

Где смо висили, замиџљени љонављајуђи
Те љри речи, „књџге из Ирске”, једни друџима
Цџџирајуђи из задовољсџџа Пречасноџ Беду
Који џџџе у Историџи енглеске цркве

Да оџреџџи са сџраница књџџа из Ирске
Умочени у воду моџу ублаџџџи љоследџе
Уједа змије. „Јер на овом оџоку”, он вели,
„Гоџово све љруџа имуниџей”.

*

³ Марка ирског вискиџа. Прим. прев.

Поглавићо ми се свидеше сѝихови и њихова шѝежина.
Та одмереносѝ. Њихова дуѝа леђа уза зид
И издељани ѝрави уѝлови шѝио их осећах
У враићу и раменима. А књиѝе беху ѝосвуда.

Кец у Док лежах на самрти ѝрави мрѝвачки сандук –
Из ѝринаесѝ наведених разлоѝа – „на косини”.
Оѝѝрва, „Има виѝе ѝодлоѝе да ексери
Приону” до најѝосле, „Боље ћу сврѝићи ѝосао”.

У Јахачима пут мора Синѝ назначава
У уводној дидаскалији „неколико нових дасака
ѝрислоњених уза зид”, док су у Морјином ѝовору
„Беле даске” ѝоѝућ одсјаја буре на ѝоѝлави

На самом крају или рам оѝѝрѝнућ соли
Налик сѝлаву за књиѝе, ѝај одар шѝио се носи.
Замиѝљам нас како се ѝриѝремамо да ѝа одиѝнемо,
А онда заѝейурамо ради баланса, јер је ѝако олакѝао.

ЖИВИ ЛАНАЦ

за Теренса Брауна

Посмаѝрајући ѝакове браѝна како их из руке у руку
Изблѝа ѝреносе хуманићарни радници, и војнике
Шѝио ѝуцају ѝреко свеѝине, ѝоново сам се

Сѝремѝо да ѝрихвѝим оба краја ѝака,
Два ѝуна свежња жића сам ѝимнуо ради
Полуѝе, сѝремѝан за ѝодѝање –

Очи у очи, је’н-два, је’н-два замах
На ѝриколиѝу, ѝоѝом саѝињање, вуча и замор
Следећеѝ дизања. Ниѝића није моѝло ѝреваѝићи

Тренућачно расѝерећење, исѝинску наѝраду диринчења
Оѝуѝићање које се виѝе неће враићићи.
Или хоће, једном. Засваѝда.

Превео с енглеског
Сѝефан Пајовић